

Om Den Islamiske Stat

Bismillahir Rahmanir Raheem

1. Hvad er Dar al-Islam?

Dar al-Islam er det land hvor den islamiske lov (Shari'ah) implementeres i alle områder i livet og styret, hvor sikkerheden opretholdes i Islams navn, selv hvis landets borgere er ikke-muslimer.

2. Hvad er Dar al-Kufr?

Dar al-Kufr er det land hvor *Kufr* (uislamisk) lov implementeres i livets affærer, hvor sikkerheden opretholdes i *Kufrs* navn, selv hvis alle borgere i landet er muslimer. Dette er fordi kriteriet for, om en region er *Dar al-Islam* eller *Dar al-Kufr*, er lovene som implementeres, og sikkerheden hvormed den beskyttes; målestokken er altså ikke hvilken religion, borgerne i regionen har.

3. Hvilke Muslimske lande i dag er Dar al-Islam?

Af alle de muslimske lande i dag, så findes der ikke ét land eller stat, hvor de islamiske love udelukkende er implementeret i styret og livets affærer; altså betragtes de alle sammen som *Dar al-Kufr* selvom deres borgere er muslimer.

4. Hvad er Muslimens Pligt overfor Sit Land?

Islam gør det til en pligt over alle muslimer, at de arbejder for at ændre deres lande fra *Dar al-Kufr* til *Dar al-Islam*, og dette kan opnås ved at etablere den islamiske stat, dvs. Khilafah, og ved at udpege en Khalifah, og give ham en Bay'ah, på den betingelse, at han vil styre med Allahs ﷻ Ord, dvs. at han vil implementere de islamiske love i det land, hvor Khilafah er blevet etableret. Derefter skal muslimerne arbejde sammen med Khilafah, for at annektere resten af de islamiske lande med den, hvormed disse lande vil blive til *Dar al-Islam* og de vil så bære Islam til resten af verden gennem invitation (Da'wah) og Jihad.

5. Hvad er Khilafah?

Khilafah Staten er den globale ledelse for alle muslimerne i verden. Dens rolle er at etablere lovene fra den islamiske Shari'ah, og bære Islams Da'wah til hele verden.

6. Er Khilafah Kendt som Noget Andet?

Khilafah er også kendt som Imamah; begge termer har samme betydning. Adskillige autentiske Ahadith har nævnt dem med samme betydning, og ingen af de to termer har nogensinde haft forskellige betydninger i en shariamæssig tekst, dvs. Qur'anen og Profetens ﷺ Sunnah; disse er de eneste primære kilder til Shari'ah. Det er ikke forpligtende, at holde fast i termen Khilafah eller Imamah, men det er dog forpligtende at holde fast i termens betydning.

7. Er Etableringen af en Khalifah en Forpligtelse over alle Muslimer i Verden?

Etablering af en Khalifah er en forpligtelse for alle muslimerne i verden. At udføre pligten ligesom enhver af de pligter, Allah ﷻ har pålagt muslimerne, er en livsvigtig forpligtelse, hvorom der ikke kan

være noget valg eller afholdenhed. At lade være med at udføre denne pligt er en af de allerstørste synder for hvilken Allah ﷻ straffer hårdt!

8. Hvad er Beviset for at Udpegelsen af en Khalifah er Obligatorisk?

Beviset for at udpegelsen af en Khalifah er obligatorisk for alle muslimer, findes i Sunnah og i Sahabahs *Ijma'ua* (enstemmighed).

9. Hvad er Beviset (Angående Spørgsmål 8) fra Sunnah?

Hvad angår Sunnah, så rapporterede Nafi'a følgende: "Umar fortalte mig, at han hørte Profeten ﷺ sige:

«مَنْ خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةٍ لِقَى اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ وَمَنْ مَاتَ وَ لَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً»

'Den der fjerner sin hånd fra lydighed, vil møde Allah på Opstandelsesdagen uden et bevis og den, der dør uden en Bay'ah (løfte eller troskab) på sin nakke, dør en Jahiliyyah (uvidenheds)død.' [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Profeten ﷺ gjorde det forpligtende over enhver muslim, at have en Bay'ah på sin nakke, og beskrev den som dør uden en Bay'ah på sin nakke, at han dør en Jahiliyyah-død. Denne Bay'ah kan ikke være til andre end en Khalifah, og Profeten ﷺ gjorde det forpligtende over enhver muslim, at have en Bay'ah til en khalifah på sin nakke. Men han ﷺ gjorde det ikke forpligtende over enhver muslim, at give Bay'ah til en khalifah. Pligten ligger i eksistensen af en Bay'ah, på enhver egnet muslims nakke, dvs. en Khalifahs eksistens, som følgelig fortjener en Bay'ah, på enhver muslims nakke. Så det er eksistensen af en Khalifah som placerer en Bay'ah på enhver muslims nakke, om end muslimeren gav Bay'ah til ham personligt eller ej.

Derfor er denne Hadith fra Profeten ﷺ et bevis på at udpegelsen af en Khalifah er en forpligtelse, og ikke et bevis på at det at give Bay'ah er en forpligtelse. Dette er fordi Profeten ﷺ irettesatte muslimerne, som ikke har en Bay'ah på sin nakke indtil han dør, og ikke den som ikke gav Bay'ah. Hisham bin 'Urwa rapporterede fra Abu Saleh, fra Abu Hurayrah رضي الله عنه, at Profeten ﷺ sagde:

«سَيَلِيكُم بَعْدِي وُلَاةٌ ، فَيَلِيكُمُ الْبَرُّ بِيْرِهِ وَالْفَاجِرُ بِفُجُورِهِ ، فَاسْمَعُوا لَهُمْ وَأَطِيعُوا فِي كُلِّ مَا وَافَقَ الْحَقَّ ، وَصَلُّوا وَرَاءَهُمْ ، فَإِنْ أَحْسَنُوا فَلَكُمْ وَلَهُمْ ، وَإِنْ أَسَاءُوا فَلَكُمْ وَعَلَيْهِمْ»

"Regenter vil varetage jeres affærer efter mig, hvor den gudfrygtige vil lede jer med sin gudfrygtighed, og den 'ulydige' med sin 'ulydighed', så lyt til dem og adlyd dem i alt hvad der stemmer overens med Sandheden. Bed bagved dem. Hvis de handler korrekt får I belønning og hvis de handler forkert, så tæller det for jer og mod dem."

[Muttaqi Al-Hindi, i Kanz al-'Ummal, Hadith nr. 14.846]

Muslim berettede via al-A'araj, via Abu Hurayrah رضي الله عنه, at Profeten ﷺ sagde:

«إِنَّمَا الْإِمَامُ حُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ»

"Imamen er sandelig et skjold, folk kæmper bag og beskytter sig ved." [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Muslim rapporterede via Abu Hazim ؓ der sagde: ”Jeg ledsagede Abu Hurayrah i fem år, og jeg hørte ham tale om Profetens ؐ udtalelse:

«كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ تَكْثُرُ
قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ فُوا بِيْعَةَ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ وَأَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ»

”Profeterne plejede at styre Israels Børn; når som helst en Profet døde, så blev han efterfulgt af en anden, men der vil ikke komme flere Profeter efter mig. Der vil være Khulafa’ og de vil være mange. De sagde: ’Hvad beordrer du os så til?’ Han ؐ sagde: ”Opfyld Bay’ah til dem, den ene efterfulgt af den anden, og giv dem, hvad de har krav på. For Allah vil sandelig udspørge dem om det, Han betroede dem med.” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Ibn ’Abbas berettede, at Profeten ؐ sagde:

«مَنْ كَرِهَ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَيْئًا فَمَاتَ عَلَيْهِ إِلَّا
مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً»

”Hvis noget ser noget hos sin Amir han afskyr, skal han være tålmodig. Fordi den der adskiller sig fra Sultanen (Islams autoritet) med så meget som en håndsbredde, og dør i den tilstand, vil dø en Jahiliyyah død.” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Så Profeten ؐ informerer os i disse Ahadith, at ledere vil varetage muslimernes affærer, og disse Ahadith inkluderer beskrivelsen af en Khalifah som et skjold, dvs. et værn. Så beskrivelsen af Imamen som et skjold er informativ om selve fordelingen ved imamens tilstedeværelse, altså er det et påbud om at handle, fordi hvis informationen, som Allah ؐ og Profeten ؐ leverer, indeholder irrettesættelse, så er det et forbud, og hvis den indeholder lovprisning, så er det et påbud. Hvis den beordrede handling er nødvendig for at implementere en shariamæssig Hukm (islamisk lov) eller hvis en Hukm Shar’i negligeres på grund af dens forsømmelse, så er ordren absolut.

Desuden beordrede Profeten ؐ muslimerne til at adlyde denne Khalifah, og til at bekæmpe dem, som disputerer hans autoritet som Khalifah, hvilket indikerer en ordre om at udpege en Khalifah, og at beskytte hans Khalifah ved at kæmpe imod enhver, som disputerer med ham. Muslim rapporterede, at Profeten ؐ sagde:

«وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفْقَةَ يَدِهِ وَثَمْرَةَ قَلْبِهِ فَلْيَطْعُهُ إِنْ اسْتَطَاعَ فَإِنْ جَاءَ آخَرَ يُنَازِعُهُ فَاضْرِبُوا عُنُقَ
الْآخَرَ»

”Den, der gav lydighedsløfte til en Imam med et helhjertet håndtryk, skal adlyde ham, så længe han kan, og hvis en anden kommer for at disputere med ham, så slå den mands nakke (hvis han ikke afstår).” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Ordren om at adlyde Imamen, er derfor en ordre om at udpege ham, og ordren om at bekæmpe dem, som disputerer med ham, er derfor et bevis på, at denne ordre er absolut, for at opretholde tilstedeværelsen af én Khalifah.

10. Hvad er Beviset fra Ijma’ al-Sahabah?

Hvad angår Sahababs Ijma'a (enighed), var de enige om, at det var nødvendigt at udpege en efterfølger eller Khalifah til Profeten ﷺ efter hans død, og de var enige om, at udpege en efterfølger til Abu Bakr, til 'Umar, og til 'Uthman - ؓ - efter deres død.

Sahababs ؓ enstemmighed i at udpege en Khalifah, viste sig kategorisk, da de udsatte begravelsen af Profeten ﷺ efter hans død, mens de var optaget af at udpege en efterfølger til ham, trods det faktum at begravelsen af den døde er Fard, og at det er Haram for dem, der har påtaget sig at forberede til hans begravelse, at påtage sig noget andet, indtil de fuldfører begravelsen.

Sahabah ؓ var forpligtet til at påtage sig forberedelse af Profetens ﷺ begravelse, men nogle af dem påtog sig i stedet opgaven at udpege en Khalifah, frem for at udføre begravelsen, men de andre var tavse overfor det, og deltog i at udsætte begravelsen i to nætter, trods deres evne til at afvise udsættelsen, og deres evne til at begrave Profeten ﷺ. Så dette var en Ijma'a om at påtage sig udpegelsen af en Khalifah, frem for at begrave den døde. Dette kunne ikke være legitimt, medmindre udpegelsen af en Khalifah er mere obligatorisk end begravelsen af de døde.

Sahabah ؓ var altid enige om at det var en forpligtelse at udpege en Khalifah. Skønt de var uenige om hvem der skulle udpeges som Khalifah, var de aldrig uenige om udpegelsen af en Khalifah, hverken da Profeten ﷺ døde, eller da nogle af de retskafne Khulafa' døde. Altså er Ijma'a al-Sahabah ؓ et klart og tydeligt bevis på at udpegelsen af en Khalifah er obligatorisk.

11. Er det Fard at Etablere Islam, og Implementere Islams Shari'ah i alle Livets Aspekter?

Etablering af Islam og implementeringen af den islamiske Shari'ah i alle livets aspekter, er forpligtende for enhver muslim gennem absolut bevisførelse. Forpligtelsen kan ikke gennemføres, medmindre der findes en regent, som har autoriteten.

Det juridiske princip lyder:

مَا لَا يُتَمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ

Hvad en Wajib er afhængig af, for at blive gennemført, er også Wajib.

[Et juridisk princip, som bruges indenfor Mandubaat (det opfordrede) og Mubahaat (det tilladte)]

Udpegelsen af en Khalifah er derfor også forpligtende ud fra dette juridiske princip.

Desuden beordrede Allah ﷻ Sit Sendebud ﷺ til at styre med alt det, Han åbenbarede til ham, og Allahs ﷻ ordre til ham ﷺ blev leveret på en utvetydig måde. Allah ﷻ sagde til Profeten ﷺ:

﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾

"Så styr iblandt dem med alt hvad Allah har åbenbaret til dig, og følg ikke deres lyster væk fra Sandheden som kom til dig." [Al-Maidah 5:48]

Og Han ﷻ sagde:

﴿وَأَنْ أَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾

"Og styr iblandt dem med alt hvad Allah åbenbarede til, dig og følg ikke deres lyster; og pas på de ikke får dig til at afvige fra bare en del af det, Allah åbenbarede til dig." [Al-Maidah 5:49]

Allahs ﷻ tale til Profeten ﷺ, er en tale til hans ﷻ Ummah, medmindre der er et bevis som begrænser talen til ham ﷻ specifikt. I dette tilfælde er der ikke noget bevis så de førnævnte Ayaat beordrer alle muslimerne til at oprette styret. Udpegelsen af en Khalifah er ensbetydende med at etablere styret og autoriteten. På den anden side, så gjorde Allah ﷻ det forpligtende for muslimerne at adlyde dem med autoriteten, dvs. regenten der også indikerer, at regentens tilstedeværelse er obligatorisk for muslimerne.

Han ﷻ siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾

”Åh I Troende! Adlyd Allah, adlyd Sendebudet, og dem, som har autoriteten iblandt jer.” [Al-Nisa’ 4:59]

Allah ﷻ beordrer ikke lydighed til dem, som ikke eksisterer. Så dette indikerer, at regentens eksistens er obligatorisk. Når Allah ﷻ beordrer lydighed til dem med autoritet, så er det (ensbetydende med) en ordre om at udpege dem. Implementeringen af Shari’ah afhænger af regentens eksistens; derfor bliver regentens udpegelse obligatorisk, idet hans manglende tilstedeværelse vil resultere i en forsømmelse af Shari’ah, som er syndigt.

Således bliver det klart ud fra disse beviser, at oprettelsen af styret og autoriteten blandt muslimerne, er Fard (obligatorisk), og det er også klart, at udpegelsen af en Khalifah, som tager hånd om styret og autoriteten, er obligatorisk over muslimerne, således at han kan implementere de shariamæssige love; og ikke kun for styret og autoritetens skyld alene. Overvej hvad Profeten ﷻ sagde:

«خَيْرُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُحِبُّونَهُمْ وَ يُحِبُّونَكُمْ وَ يَصُلُّونَ عَلَيْكُمْ وَ تُصَلُّونَ عَلَيْهِمْ وَ شِرَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تَبْغِضُونَهُمْ وَ يُبْغِضُونَكُمْ وَ تَلْعَنُونَهُمْ وَ يَلْعَنُونَكُمْ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تُنَابِذُهُمْ بِالسَّيْفِ فَقَالَ لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ»

”De bedste af jeres Imamer (ledere) er dem, I elsker og de elsker jer; som beder for jer, og I beder for dem; og de værste af jeres Imamer er dem, I hader og de hader jer; og I forbander dem, og de forbander jer.” Så blev Allahs Sendebud ﷺ spurgt: ”Skal vi ikke erklære dem krig (dvs. løfte sværdet imod dem)?” Han ﷻ svarede: **”Ikke så længe, de opretholder Salah (dvs. Islam) iblandt jer.”** [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Denne Hadith er klar, når den informerer om de gode og elendige ledere, og tydelig i sit forbud om, ikke at udfordre deres autoritet, så længe de opretholder Bønnen, som i denne kontekst indikerer opretholdelsen af Islam, og etableringen af dens styre.

Så forpligtelsen over muslimerne om at udpege en Khalifah, der etablerer Islams love og bærer dens kald, er noget, som ikke har nogen tvivl med hensyn til sin absolutthed i de autentiske shariamæssige tekster. Det er også en forpligtelse på grund af det faktum, at Allah ﷻ gjorde det Fard over muslimerne at etablere Islams autoritet, og beskytte muslimernes ære. Forpligtelsen er dog kollektiv; altså hvis en del af Ummah opnåede den, så opfyldes denne Fard, og ansvaret falder fra resten af Ummahs børn. Og hvis en del af Ummah ikke var i stand til at opnå denne Fard, skønt de udførte de handlinger, som skal etablere den, forbliver ansvaret over alle muslimer, og denne Fard forbliver over enhver muslim, så længe muslimer er uden en Khalifah.

12. Hvad er Forskellen på den, der Afholder sig fra at Udpege en Khalifah, og den der går i gang med at Arbejde for at Udpege en Khalifah?

At afholde sig fra at etablere en Khalifah for muslimerne, er en mægtig synd, fordi det indebærer, at afholde sig fra at udføre en vigtig Fard i Islam, som implementeringen af de islamiske love afhænger af, og Islams tilstedeværelse på livets kampbane ligeledes afhænger af. Så muslimer i helhed begår en mægtig synd, ved at afholde sig fra at etablere en Khalifah for alle muslimer. Og hvis de enedes om at forblive uden en Khalifah, ville synden ramme alle muslimerne i hele verden. Hvis nogle af muslimerne gik i gang med at arbejde for at etablere en Khalifah og de andre ikke gjorde, vil synden falde fra dem der begyndte at arbejde for at etablere en Khalifah, og denne Fard forbliver over dem, indtil Khalifaen er udpeget. Fordi involvering i etableringen af denne Fard fjerner synden for dens forsinkede udførsel i sin rette tid, og dens manglende opfyldelse trods engagementet i arbejdet for at etablere den, og trods hadet til det, som forhindrer ham i at opfylde den.

Hvad angår dem, som ikke var engageret i arbejdet for at etablere denne Fard, vil synden forblive over dem, så snart perioden på tre dage er gået, fra Khalifaens afgang, indtil udpegelsen af en ny Khalifah, idet Allah ﷻ har betroet dem med en Fard, som de hverken udførte eller engagerede sig i arbejdet for, som er påkrævet for dens opfyldelse. Altså er muslimerne syndige, og fortjener straf og ydmygelse fra Allah ﷻ, i dette liv og i det Hinsides. De er syndige på grund af deres afholdelse fra at etablere en Khalifah, eller fra de handlinger, som (ifølge Shari'ah) etablerer Khalifaen.

Det er klart og tydeligt at muslimerne fortjener straf fra Allah ﷻ, når han ignorerer en af de pligter, han blev pålagt, især den pligt hvormed andre pligter implementeres, og Shari'ah lovene etableres, og Islams sag bringes højt, og Allahs ﷻ Ord ophøjes i den muslimske, og i resten af verden.

Følgelig har ingen muslim på jordens overflade, nogen undskyldning til at forlade pligten, at etablere den Deen, som Allah ﷻ har befalet, det vil sige, etableringen af en Khalifah for muslimer, når der ikke er nogen Khilafah på jorden, og ingen til at implementere Allahs ﷻ Hudood (grænser) for at beskytte Allahs ﷻ Helligdomme, ingen til at implementere ideologiens love, og forene den muslimske nation under banneret, *Laa Ilaaha ill Allah - Mubammadur Rasool Allah*. Der findes ingen tilladelse i Islam, til at forlade arbejdet for denne forpligtelse, indtil den bliver gennemført.

13. Er Khilafah den Eneste Struktur for Det Islamiske Regeringssystem?

Islam har fastlagt, at strukturen for den Islamiske regering, er Khilafah systemet, og dette er det eneste styresystem for den islamiske stat. Imam Muslim berettede fra Abu Hazim, som sagde: ”Jeg sad med Abu Hurayrah i fem år, og jeg hørte ham tit fortælle om Profetens ﷺ udtalelse:

«كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ تَكْثُرُ قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ فُوا بِيْعَةَ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ وَأَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ»

”Profeterne plejede at styre Israels Børn; når som helst en Profet døde, så blev han efterfulgt af en anden, men der vil ikke komme flere Profeter efter mig. Der vil være Khulafa’, og de vil være mange. De sagde: ’Hvad beordrer du os så til?’ Han ﷺ sagde: ”Opfyld Bay’ah til dem, den ene efterfulgt af den anden og giv dem, hvad de har krav på. For Allah vil sandelig udspørge dem om det, Han betroede dem med.”

[Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Den Hadith er en tydelig udtalelse om det faktum, at den islamiske regeringsstruktur, efter Allahs Sendebud ﷺ, er Khilafah. Og dette faktum underbygges bevismæssigt fra adskillige andre Ahadith, at Khilafah eller Imamah er det eneste regeringssystem i Islam, eksempelvis: **”Efter mig vil der være**

Imamer...”, og ”Hvis en Bay’ah tages til to Khalifaer...”, og andre Ahadith, som indikerer, at regeringssystemet i Islam udelukkende er Khilafah.

14. Er det tilladt for Muslimer i hele verden, at have mere end én Islamisk Stat, eller mere end én Khalifah?

Regeringssystemet i Islam, som er Khilafah systemet, er et enhedssystem med én stat, og ikke med et føderalt system. Og muslimer i hele verden har ikke tilladelse til at have mere end én islamisk stat, og heller ikke at have mere end én Khalifah, som regerer dem med Allahs ﷻ Bog, og Allahs Sendebuds ﷺ Sunnah - som implementerer den islamiske lovgivning, for beviserne fra Islams Shari’ah har etableret dette og forbudt eksistensen af mere end én stat, som berettet af ’Abdullah b. ’Amr b. al-’Aas der sagde, at han hørte Allahs Sendebud ﷺ sige:

«وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفْقَةَ يَدِهِ وَثَمْرَةَ قَلْبِهِ فَلْيَطِئْهُ إِنَّ اسْتِطَاعَ فَإِنْ جَاءَ آخَرَ يُنَازِعُهُ فَاضْرِبُوا عُنُقَ
الْآخَرَ»

”Den, der gav lydighedsløfte til en Imam med et helhjertet håndtryk skal adlyde ham, så længe han kan, og hvis en anden kommer for at disputere med ham, så slå den mands nakke (hvis han ikke afstår).” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Og som det blev berettet af Abu Sa’id al-Khudri, at Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«إِذَا بُيِعَ لِخَلِيفَتَيْنِ فَاقْتُلُوا الْآخَرَ مِنْهُمَا»

”Hvis en Bay’ah gives til to Khalifaer, så dræb den sidste af de to.” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Og som berettet af ’Arfajah, at han hørte Allahs Sendebud ﷺ sige:

«مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ فَاقْتُلُوهُ»

”Hvis en person kommer til jer, mens I er forenet under én mand, og han ønsker at nedbryde jeres styrke, og splitte jeres fællesskab, så dræb ham.” [Sahih Muslim, i Kitab al-Imarah]

Disse Ahadith er tydelige udtalelser om det faktum, at muslimer ikke må have mere end én Khalifah, og hvis en anden person prøver at fratage ham sin magt, er det nødvendigt at dræbe ham. Hvis Bay’ah gives til to personer, anses den første som Khalifah, og den anden dræbes, hvis han ikke afstår. Hvis nogen disputerer med Khalifaen, for at opbryde Staten, eller anbefale sig selv som Khalifah, skal han dræbes, hvis han ikke afstår.

Disse Ahadith er også utvetydige med hensyn til, at muslimer ikke tillades at have mere end én stat, og de er utvetydige med hensyn til nødvendigheden af, at den islamiske stat er en enhedsstat, og ikke en unionsstat, som er sammensat af flere dele.

15. Hvad er Regeringsprincipperne i Islam?

Det islamiske regeringssystem er baseret på fire principper:

I. Suveræniteten Tilhører Allah ﷻ, og ikke Folket

Det der kontrollerer og styrer muslimerne og Ummah, er ikke muslimerne selv, eller Ummah. Derimod, så kontrolleres muslimerne og Ummahs valg, udelukkende af Allahs ﷻ påbud og forbud.

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾

”De har ikke (rigtig) Iman, førend de gør dig (Muhammad) til Dommer i alt hvad de strides om...” [Al-Nisa’ 4:65]

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾

”Når Allah og Hans Sendebud har afgjort en sag, så sømmer det sig ikke for en Troende mand og kvinde, at de (overhovedet) skulle have noget at sige i sagen.” [Al-Ahzab 33:36]

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

”Åh I Troende! Adlyd Allah, adlyd Sendebudet, og dem med myndighed iblandt jer. Så hvis I strides om en sag, så referer den(s afgørelse) tilbage til Allah og Sendebudet, hvis I virkelig har Iman på Allah og den Sidste Sag.” [Al-Nisa’ 4:59]

Og Allahs Sendebuds ﷺ udtalelse:

«لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هُوَ تَبَعًا لِمَا جُنْتُ بِهِ»

”Ingen af jer vil være en (rigtig) Mu’min (Troende), før hans lyster stemmer overens med det, som jeg er kommet med (dvs. Islam).” [Se al-Arba’in al-Nawawi, Hadith nr. 41]

Disse beviser er utvetydige i at give suveræniteten til Allahs ﷻ Love, og ikke til Ummah.

II. Autoriteten tilhører Ummah

Det er klart at autoriteten - ledelsen, tilhører Ummah, fordi det kan ses i metoden, som blev defineret af Lovgiveren, i Ummahs udpegelse af Khalifaen gennem Bay’ah, og også ud fra det faktum, at Khalifaen tager autoriteten med denne Bay’ah, og han styrer Ummah på dens vegne. Og det faktum, at Khalifaen tager imod Bay’ah, er et klart bevis på, at den aktuelle autoritet kommer fra Ummah, som giver den til hvem, den finder egnet. Der er også andre eksplicite Ahadith, som beskriver, at Ummah skal udpege lederen, og giver en Bay’ah til ham. Det berettes, at Allahs Sendebud ﷺ sagde:

«وَلَا يَجِلُّ لِثَلَاثَةِ نَفَرٍ يَكُونُونَ بِأَرْضٍ فَلَاةٍ إِلَّا أَمَرُوا عَلَيْهِمْ أَحَدَهُمْ»

”Det er ikke tilladt for tre personer at være et sted på jorden, uden at de udpeger en af dem som deres Amir (leder).” [Musnad Ahmed, i Kitab al-Mukthireen min al-Sahabah]

Det er tydeligt her, at Ummah er den som udpeger. Og de Ahadith om Bay’ah, som allerede er blevet nævnt, gør det klart, at autoriteten kommer fra Ummah.

III. Kun én Khalifah

At udpege én Khalifah over alle Muslimer, som skal repræsentere dem i regeringen, er muslimernes pligt, og vi har været igennem mange Ahadith omkring udpegelsen af Khalifaen, og nødvendigheden af, at der kun må være én Khalifah, noget som også blev indikeret af Sahabahs ﷺ Ijma'a.

IV. Kun Khalifaen har ret til at adoptere og håndhæve islamiske holdninger i staten

Khalifaen er den, som udfærdiger konstitutionen (grundloven), og de forskellige kanoner (love). Sahabahs ﷺ Ijma'a beviser, at kun Khalifaen kan adoptere islamiske love, og fra denne enighed er udledt disse velkendte principper: ”*Imamens ordre afgør uenigheden*”, og ”*Imamens ordre skal implementeres*”, og ”*Imamen kan fremsætte lige så mange løsninger, som (antallet af) problemer, der måtte opstå.*”

16. Hvad består den Islamiske Stats Struktur af?

Den Islamiske Stats struktur består af følgende komponenter:

1. Khalifaen
2. Delegerede Assistenten
3. Udøvende Assistenten
4. Amir for Jihad (Hæren)
5. Wulaat (Guvernører)
6. Indenrigs sikkerhed
7. Udenrigspolitik
8. Produktion
9. Domstole
10. Administrative System
11. Statskassen (Bait al-Mal)
12. Uddannelse
13. Ummah Rådet (Majlis al-Ummah)

Disse komponenter er taget fra Allahs Sendebuds ﷺ Sunnah, fordi han ﷺ byggede Statens struktur, og han ﷺ var Statens leder, og han ﷺ beordrede muslimerne til at udpege en Khalifah til dem selv (efter ham), og han ﷺ udpegede Abu Bakr ﷺ og 'Umar b. Al-Khattab ﷺ som sine assistenter (som berettet i Tirmidhi):

«مَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا لَهُ وَزِيرَانِ مِنْ أَهْلِ السَّمَاءِ وَوَزِيرَانِ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ فَأَمَّا وَزِيرَايَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاءِ فَجِبْرِيْلُ وَمِيكَائِيْلُ وَأَمَّا وَزِيرَايَ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ فَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ»

”Enhver Profet har haft to hjælpere fra himlens beboere og to fra jordens beboere; hvad angår Mine to hjælpere fra himlens beboere; så er det Jibreel og Mikael. Og hvad angår Mine to assistenter fra jordens beboere, så er det Abu Bakr og 'Umar.”

[Sunan al-Tirmidhi, i Kitab al-Manaqib...]

Wazeer betyder 'den der hjælper', og ikke termen 'Minister', som bruges i de vestlige demokratier. Ligeledes udpegede Allahs Sendebud ﷺ krigs- og Jihadkommandører, og udpegede Wulaat over provinserne. Han ﷺ udpegede Mu'adh som guvernør over Yemen, og udpegede A'ttab b. Usayd som guvernør over Makkah, efter erobringen af den. Ydermere udpegede han ﷺ dommere til at dømme blandt folk. Han udpegede 'Ali b. Abi Talib ﷺ som en dommer i Yemen, og sendte Rashid b. 'Abdullah som en dommer i klagedomstolen (Qadi al-Madhalim). Hvad angår den administrative struktur,

udpegede han ﷺ sekretærer (ansvarlige) til de offentlige myndigheder, hvor deres rang var titlen, 'departementschef'. Han ﷺ udpegede Muayqeeb b. Abu Fatimah som sekretær over krigsbytte, og Hudhayfah bin al-Yaman som sekretær over indsamling af Zakah, på frugterne fra Hijaz.

Angående Ummah Rådet, havde Allahs Sendebud ﷺ ikke altid en formel forsamling, men han ﷺ plejede at tage imod råd fra muslimer. Han ﷺ samlede dem på Uhud dagen og søgte deres råd. Og andre gange plejede han ﷺ at kalde på bestemte personer vedvarende for at søge deres råd, og de var blandt lederne af deres folk (stammer) og inkluderede Hamzah, Abu Bakr, 'Umar, Ja'far, 'Ali, Ibn Mas'ud, Salman, 'Ammar, Hudhayfah, Abu Dharr, al-Miqdad, Sa'd b. 'Ubadah, og Sa'd b. Mu'adh, og de var ligesom en forsamling, hvis råd blev søgt.

Allahs Sendebud ﷺ formede også en hær, og han var dens egentlige kommandør, men han ﷺ plejede også at udpege kommandører i nogle af sine kampe.

17. Er det Monarkiske System et Islamisk System?

Det monarkiske system er ikke et islamisk system, og Islam godkender det ikke, uanset om kongen er en frontfigur, der ikke regerer, hvilket er tilfældet i England og Spanien, fordi Khalifaen er ikke en frontfigur, men han er derimod regenten og den ansvarlige for håndhævelsen af Allahs ﷻ love på Ummahs vegne; eller hvis kongen er overhovedet, og den faktuelle regent, hvilket er tilfældet i Saudi Arabien og Jordan. Dette er fordi Khalifaen ikke tilegner sig sin position, som kongerne gør; derimod vælger muslimerne ham, og giver ham Bay'ah. Det arvemæssige system er ikke tilladt i Islam; Khalifaen har ikke flere privilegier end enhver anden muslimsk eller ikke-muslimsk borger, og han er slet ikke hævet over Loven ligesom kongerne, som ikke kan retsforfølges; men han er underlagt Allahs ﷻ love, og kan stilles til ansvar for enhver handling, han udfører.

18. Er det Republikanske System et Islamisk System?

Og det republikanske system er ikke et islamisk system, og Islam godkender det heller ikke, uanset om det i virkeligheden er præsidentielt, som det er tilfældet i USA, eller om det er parlamentarisk, hvilket kan ses i Tyskland, fordi det republikanske system i begge sine former, er baseret på det demokratiske system, som giver suveræniteten til folk, men Khilafah systemet er baseret på Islams system, som giver suveræniteten til den islamiske Shari'ah. Altså har Ummah ikke retten til at fjerne Khalifaen selvom hun har retten til at vælge ham og stille ham til ansvar; kun den islamiske dom kan fjerne Khalifaen, dvs. i tilfælde af han modarbejder Shari'ah således, at det bliver nødvendigt at fjerne ham. Myndigheden, som skal afgøre om Khalifaen har modarbejdet Loven således, at han skal fjernes, ligger hos Mahkamat ul-Madhalim (Klagedomstolen), som besidder autoriteten til at fjerne ham fra Khalifah-posten, på grund af Allahs ﷻ afgørelse:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

"Åh I Troende! Adlyd Allah, adlyd Sendebudet, og dem med myndighed iblandt jer; så hvis I strider om en sag, så referer den(s afgørelse) tilbage til Allah(s Bog) og Sendebudet(s Sunnah), hvis I virkelig erkender Allah og den Sidste Dag." [Al-Nisa' 4:59]

Det vil sige, at de skal overlade sagen til Allah ﷻ og Hans Sendebuds ﷺ, og Klagedomstolen repræsenterer Allah ﷻ og Hans Sendebuds ﷺ Lov, mens det i tilfældet med præsidenten i det republikanske system, er folket, der har retten til at fjerne ham, fordi folket besidder suveræniteten og autoriteten. Khalifaen vælges ikke for en begrænset periode; den eneste begrænsning af hans styre, er

implementeringen af Islam. Hvis han ikke implementerer Islam, så bliver han fjernet, selv hvis det kun var en måned efter hans udpegelse. Modsatningsvis så udpeges republikkens præsident for en begrænset periode. I det parlamentariske system er der en premierminister ved præsidentens side, og præsidenten er kun en frontfigur uden egentlig magt, og den reelle magt ligger hos premierministeren. Khalifaen er den reelle regent, som regerer, og implementerer sine ordrer, og han har ingen ministre, der styrer uafhængigt af ham.

19. Er det Præsidentielle System et Islamisk System?

Selvom præsidenten i det præsidentielle system i sig selv er den reelle regent så har han ministre med sig, der besidder regeringsmyndighed, og han er deres leder, og hans rang er den af regeringens præsident. Det står i modsætning til Khilafah systemet hvor Khalifaen regerer direkte og har assistenter med sig. Disse assistenter har ikke ministerbeføjelser som i det demokratiske republikanske system. Når en Khalifah bliver regent, er han regenten som værende statens overhoved, og ikke lederen af en udførende forsamling. Altså er der en kæmpe forskel på det republikanske system og Khilafah systemet, og det er derfor ikke tilladt at kalde den islamiske stat for en islamisk republik, og det er heller ikke tilladt at sige, at regeringssystemet i Islam er republikansk, eller at Islam er et republikansk system, på grund af den komplette modsigelse imellem de to.

20. Er det Islamiske System et Imperium?

Regionerne som styres af Islam - skønt de er sammensat af forskellige racer og bundet til et centralt sted - er ikke styret som et imperium, men af et system, som modstrider det imperiske system. Det imperiske system behandler ikke racerne ens i de forskellige regioner af imperiet, men det giver særlige privilegier til imperiets centrum i styret, Finanssen og økonomien.

Den islamiske regeringsmåde er, at skabe lighed imellem borgere i alle statens regioner. Islam giver ikke-muslimer, som besidder statsborgerskabet, samme rettigheder og forpligtelser, som muslimer har. De nyder den samme retfærdighed som muslimer, og er underlagt den samme ansvarlighed som dem. Og hver eneste borger, uanset hans eller hendes verdensanskuelse, har rettigheder, som selv en muslim, der lever i udlandet, men ikke har statsborgerskabet, ikke har. Med denne lighed, så adskiller det Islamiske system sig totalt fra det imperiske system. Det forvandler ikke regionerne under sin ledelse, til kolonier, områder for udnyttelse, og heller ikke til en indtægtskilde, der kanaliseres tilbage til den centrale region til egen gavn, ligemeget hvor langt fra hinanden de er, og uanset hvor forskellige deres racer blev. Det betragter hver enkel region som en del af staten, og borgerne nyder samme rettigheder, som borgerne i den centrale region. Det gør også den regerende autoritet, systemerne og lovgivningen til den samme i alle regionerne.

21. Er det Føderale System et Islamisk System?

Styresystemet i Islam er ikke føderalt, hvor regionerne opdeles af autonomi, men det forenes i den generelle styring. Det er derimod et enhedssystem, hvor byen Marrakesh i vest, betragtes ligesom Khurasan i Øst; og al-Fayoom provinsen vil være ligesom Kairo, hvis det var den islamiske hovedstad. Alle regionernes Finans vil være den samme, og det vil deres budget også være.

Midlerne forbruges ligeligt på borgernes affærer, uanset deres Wilayah. Hvis for eksempel de skatter, som indsamles i en Wilayah, var dobbelt så meget som dens udgifter, vil midlerne blive brugt til at dække denne Wilayahs behov, og ikke ifølge hvor meget der blev indsamlet. Hvis en anden Wilayah havde for få midler i forhold til udgifter, ville dette ikke blive taget i betragtning, og midler fra det generelle budget, ville blive brugt til at tilfredsstille denne Wilayahs behov, uanset om den indsamlede nok skatter eller ej.

Derfor er styresystemet en enhed, og ikke en føderation. Derfor kan det islamiske styresystem adskilles fra andre kendte systemer, i sin oprindelse og fundamentalt, selv hvis nogle af aspekterne lignede nogle af deres aspekter. Desuden er det islamiske system centralt i selve ledelsen, hvor den højeste autoritet sidder ved hovedkontoret, hvor autoriteten og magten omfatter hver eneste del af staten, uanset hvor lille eller stor den er; uafhængighed i enhver del af den tillades ikke, og det forebygger opløsning.

Den højeste autoritet udpeger hærens kommandører, guvernører, og funktionærerne i de styremæssige, finansielle og økonomiske anliggender. Han udpeger dommere i alle regionerne, og enhver der har forpligtelser indenfor styret. Og han er den, der tager sig af ledelsen af hele landet.